

HARANG

A legjobb hír a világon

■ Nemrég olvastam, hogy a feleség megkérdi férjétől: „Az ötórai híreket nézzük meg, s kibírjuk a gyomorrontást, vagy pedig a féltizenegyest, s legfeljebb nem alszunk az éjjel?” Szellemesen jegyezte meg valaki: az esti hírek mindig a „Jó estét kívánok”-kal kezdődik, majd elmondják, hogy mégis mitől nem jó.

Mindez nem vicc. Erről szól az életünk. Mindig és mindenhol rossz híreket kapunk. Pedig talán a leginkább valami jó hírré várunk. A sokféle nyomorúság közt élő ember, az állandó létbizonytalanság miatt szenvedő világ a jó hírré vágyik. Arra, hogy végre valaki ne tragikus balesetekről, hanem sikeres mentőakciókról, ne háborús hangulatról, hanem békés együttünneplésről, ne segítségre szoruló betegekről és szegényekről, hanem a segítséget felajánló és az emberi méltóságot garantáló kormányról és társadalomról közöljön hírt. Vagy ez már nem is lenne híranyag, annyira nem rémisztő, annyira az álmok, a vágyak, a fikció kategóriájába kényszerítettük?

Karácsonykor viszont kénytelenek vagyunk ezt a már megváltoztathatatlanul hitt, s ezzel együtt megszokott állapotot megzavarni.

Olyan hír érkezik hozzánk – s ezt továbbadhatjuk –, amitől az ember újból élni vágyik, s még az éjszakai álma is édesebbé válik.

Mert a Bibliából ismert karácsonyi történet nem csak evangélium (jó hír), hanem a világon a legjobb hír: „Ne féljete, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész

nép öröme lesz: Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus a Dávid városában.”

Mindez szép, s minden karácsonykor halljuk is, de mi köze ahhoz, amiben éppen vagyok?

folytatása a 2. oldalon

■ Fazekas Zsolt

„Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.” (Jn 1,14.)

Áldott karácsonyt és boldog új évet kívánunk minden kedves testvérünknek!

A legjobb hír a világon

folytatás az 1. oldalról

Gyógyíthatatlan beteget ápolok, egyedül maradtam, elveszítettem munkahelyemet, vagy tönkrement a házasságom. Mitől lenne nekem jó az a hír, ami ezelőtt 2000 évvel egy gyermek születésével kapcsolatosan járta be a világot? (Na, ez azért túlzás, hisz legfeljebb Jeruzsálem környékén, s valami érthetetlen módon, holmi keletebbre élő csillagkutatók háza táján jelentett hírt.)

De térjünk a lényegre. Ami akkor elhangzott, valóban jó hír, hisz azóta is evangéliumnak mondjuk. Evangélium, ami azt jelenti, hogy jó hír. Mert egy rendkívüli személy, Jézus születéséről szól. Minden gyermek születése önmagában rendkívüli esemény, valóságos csoda. Betlehemben pedig egy olyan gyermek született, akinek nem is volt vér szerinti nemzőapja. Titokzatos módon beleteremtett az édesanyja méhébe. S megszületett, mint bármelyikünk. Olyan, mint mi, s mégis egészen más. Ember volta közel hozza hozzánk, testvérünké teszi. Őt, aki éppen fogantatása folytán egyben Isten is.

Éppen erről szól az angyal, mikor Úrnak nevezi. Olyan kifejezést használ, amit mindig csak az Úr Istennel kapcsolatosan szoktak említeni. Ezért mondanivalója valóban hírértékű: aki megszületett, nem csak ember, hanem maga az Úr, azaz Isten is.

De még ennél is többet mond a karácsonyi hírnök: a megszületett Úr egyben a Krisztus is. Ő a Felkent, aki az Atya akaratából egy személyben a legfőbb próféta, egyetlenegy főpap, és örökkévaló király. Valóban jó hír, hogy maga Isten iktatta be őt ezekbe a tisztségekbe, s nem nekünk kellett a magunk demokratikus módszereivel tanítót, papot s királyt választanunk.

A megszületett gyermekről az angyal azt hirdeti, hogy ő az Üdvözítő. Érthetőbb kifejezéssel élve, ő a Szabadító. Azoknak igazán jó hír ez, akik rájönnek, hogy vélt szabadságuk ellenére is mindaddig rabok, amíg nem találkoznak az igazi Szabadítóval. Jézus nélkül bűneiknek,

önmagunkat és környezetünket pusztító romlott természetünknek, a halálfélelemnek foglyai vagyunk. Egyedül a Szabadító Jézus képes ebből az állapotból kiemelni, egyedül Ő tud szabadságvágyunkra és örök életünkre nézve megnyugtató választ adni.

A hírek hitelességének, megbízhatóságának kérdése mindig komoly gondot okoz annak is, aki közli, annak is, aki kapja. A karácsonyi eseményekről szóló hír csak szép legenda, hamis reménységet tápláló hazugság, ha nem igaz. A Bibliából viszont egészen pontosan kiderül, hogy Jézus mikor és hol született meg. Igazolható történelmi eseményekbe ágyazott tény, amiről az akkori szemtanúk kényszerítés nélkül és boldogan tettek bizonyosságot. Mert mi haszna származott volna a betlehemi szegény pásztornak abból, ha hazudik? Ha kitalált történetet akarnak eladni, akkor biztosan kihagyják a szeplőtelen fogantatás minden emberi értelmet meghaladó információját. Nem beszélve arról, hogy egy király születési helyeként semmiképpen sem a Betlehem határában levő istállót jelölik meg. A pásztorok viszont a maguk egyszerűségében és tisztességesen igazolják, hogy mindent úgy hallottak és láttak, ahogyan az angyal megüzente nekik. Azóta pedig tudjuk, hogy az eseményeket a több száz éves prófécia már mind megjövendölték. Karácsonykor csupán az

teljesedett be, amit Isten már régóta megígért.

A karácsonyi hír ezért minden kétséget kizáró módon hiteles.

A mohácsi vész híre még mindig döbbenetes, de ma már egyáltalán nem számít szenzációnak. Jézus születésének híre viszont a legjobb hír, hisz ma is ugyanolyan időszerű, mint kétezer évvel ezelőtt volt. Az angyal azt mondja: „Üdvözítő született ma nektek”. Ez a ma jelenti a nagy lehetőséget mindazoknak, akik ma hallják a nagy hírt, s akik ma szánják rá magukat: menjünk el, és nézzük meg! A megszületett való találkozásról elkészni nem lehet, de véglegesen el lehet szalasztani a nagy lehetőséget.

Olyan hírt hallunk a karácsonyi evangéliumban, amely mindenkinek szól, emellett viszont egészen személyes is. Míg nagyon sok minden megkülönböztet és elválaszt egymástól, a jó hír meghallásának szükségessége, és a benne felkínált isteni ajándék egészen közel visz egymáshoz. Az egyetlen olyan hír, amely összeköt. S nem csak minket, akik ezen a karácsonyon is halljuk, hanem összeköti a hírt befogadó embert az ember megváltását munkáló Istennel.

Az év legjobb hírért halljuk és hirdetjük karácsonykor. Aktualitásából, egyetemes és személyes jellegéből 2014-ben sem veszített semmit. Ma is azt jelenti: a megszületett Jézus Megváltó Urad, aki neked is az örök életet biztosítja.

Jékely Zoltán

Seol ellen

Anyámnak, aki egykor itt élt, a Farkas utcai templom tövében

1

Szeretném szavamat egyenlővé tenni
a csenddel, a csendet szeretném követni.
Kit köves századok hagytak ránk örököül,
szállani szeretnék, Templom, várad körül.
S rólad szólván, te nagy silbak az ég alatt,
ne is hang legyen most, csak szálló gondolat.

Íme, a húsfokos hidegnek csudája,
ím, az éjjeljárók privilégiuma:
a megdermedt utca vinnyogó havában
feljajdul mögöttünk múltunk lábanyoma.

Ez a templom-szeglet lesz lelkem szállása,
a most itt lappangók közt majd elvegyül
és készül velük az örök maradásra,
ha majd földi útját megjárta emberül.

Ez a nagy tél, ez az élet jégpróbája.
A test elköltözött, már csak a szellem él.
Az emberség már-már hókristályra válva
pislákol a jeges túlvilág peremén.

Kollégium. Házak. Sejlő élet-árnyak,
kísértet-könyörgés lépő lábam alatt;
a szélben szabdaló, gyászfekete szárnyak,
egetverő, órjas, kékes templomfalak.

Minden szervetlenség, dermedő és jeges,
akárcsak az Úrnak szűkebb birodalma.
Hogy kérhessem Őt meg: ha van rá hatalma,
akarja, hogy mindez legyen itt végleges,
maradandóbb, mint a roppant havas hegyek,
s mint az ég kéksége a fellegek felett,
mint a cédrus, amely ezer évig terem,
vagy amint örök a szívben a szerelem!

2

Mi e lomha kötőmeg,
mely mágnes módra vonz engem magához?
A falak mit rejtenek,
miért ha kell, az ember éltet áldoz?

Szobra nincs s nincs benne kép,
s nincs baldakínos fejedelmi sír sem,
semmi szép hit-töltelék –
mégis, legigazabb templomnak érzem.

Csak hidegség s ráció,
végső dolgok feletti tépelődés.
Öröklétnek maradó,
istenszagú szent pinceérlelődés.

Ablakából néz a múlt,
akár anyám szeme az én fejemből,
szelíd vonássá simult
sok sebhelye a zord történelemtől.

Egyetlen nagy A-betű,
két szára közt irgalmas bémenet van,
s roppant emlékezetű,
öreg bölcselkedés a boltozatban.

Hol van az építető
fohásza? Tán a mennyezet beitta;
s a más hit kecsegtető
pompája? Eltűnt. Mord lett s kálvinista.

Hol a „gyászversezetek”,
melyeket elő itt mondogatának,
s felsorolt bűsz érdemek?
Elkeltek vásárán a hiúságnak.

Hát a cifra sír-ruhák?
A sok, ezüst szeggel kivert koporsó?
A gyertyák, csengők, csuhák?
Meg nem maradtak, mint falon a borsó.

Elmúlt itt, ami múltó,
lévén a múlás sorsnak végezése;
ál-érdem, akár a hó –
s nevét az égre még senki se véste.

Cifraság-hit: jégszobor,
mely bensőbb hit napja tüzén elolvad.
De zord hitet se láz, se kor,
semmi ármányossággal el nem olthat.

Kripta romlad, hír csitul,
a név levás, pók háza lesz a címer.
Farizeus csalásra túl
Halál könyörtelen szózatja rímel.

Nemhiába mondatik
a halál a „földkerekség Urának”,
a koporsó pedig
„minden élő rendeltetett lakának”.

Lám, jó nagyjaink pora
mind szélbe szóratott rablók kezétől;
nincs kő, mely hírt mondana
Bethlen Gábor dicső nyugvóhelyéről.

Jaj, te vak ország, Seol,
benned szemernyi porrá zsugorodnak
s nem lelik egymást sehol
a „minden rendbeli” árva halottak!

De te, Templom, őrized
lelki javát híveid legjavának,
tovább plántálod hited
s tartod magad évezredes kovásznak.

Szent kövek, szent tanítás,
templom az utcában, mely maga templom,
eleinktől a hibás,
hiú világ ellen kész testamentom,

égi barlang, szent-terem,
te nem szerencsés balzsamos halottak
testét őrzöd! Jeltelen
múlt háza vagy: erdélyi Pantheon vagy!

KISZT – 2014

■ November 22-én, a kolozsmonostori református templomban rendezték meg a XIV. KISZT-et, vagyis a Kolozsvári Ifisek Színjátzó Találkozóját, amin a belvárosi ifi tagjai idén is szép számban és nagy sikerrel vettek részt. A találkozó verseny is, ahol az ifisek megmutathatják tehetségüket, a nyertes pedig megrendezheti a következő évben az eseményt.

A találkozó hagyományosan áhítattal kezdődött, melyet a házigazda lelkipásztor, Kállay Csaba tartott.

Idén a tizenkét kolozsvári ifi közül csak három érkezett előadással: a Belvárosi, a Kolozsmonostori és az Alsóvárosi ifi. Emellett még versenyen kívül fellépett Szecsődi Árpád papírtrükkjeivel (melynek célja az volt, hogy elgondolkodtasson mindenkit az Istennel való kapcsolatáról); a Providentia – Gondviselés – Fűrsorge Egyesület nappali foglalkoztató központjának sérült felnőtt tagjai (véleményem szerint az egyik legértékesebb és legszebb

előadást hozták); a Váróterem Projekt; a Kolozsvári Dávid Ferenc Ifjúsági Egylet; és az Apafi Mihály Református Kolégium diákjai is.

Habár voltak csúszások, és szerepelt a programfüzetben olyan ifis csoport is, aki végül nem jött el, ez a hangulaton csöppet sem változtatott. Tombolával nyerhettek a jelenlévők értékes ajándékokat, rengeteg támogató gyűlt össze a jó cél érdekében, és még bibliai kvízzjátékok is szórazták a nézőket és fellépőket.

A zsűri, vagyis Bíró Enikő vallás tanár, Péntek András lelkipásztor, Vetési Nándor színész és Demény Péter író építő jellegű kritikával látta el a csapatokat.

A Belvárosi Ifi több héten keresztül, odaadón készült a találkozóra, az eredmény magáért beszélt. A közönségdíjat mi nyertük

Jelenet a belvárosi ifisek előadásából

el a felfrissített szereposztásban előadott *Légy jó mindhalálig* című zenés darabbal. Így jövőre mi szervezhetjük a találkozót. Ez azért is fontos, mert jövőre a KISZT része lesz a Kolozsvár 2015 Európa Ifjúsági Fővárosa programsorozatnak.

Végül a záró áhítatot Szegedi László, az Erdélyi Református Egyházkerület generális direktora tartotta. Reméljük, hogy a tizenötödik KISZT-en minden kolozsvári gyülekezet ifis csapata részt vesz!

■ **Gebefügi Renáta**, ifi

Sinfalvi tábor

■ Idén 13-ik alkalommal, Sinfalván tartottuk az ifitábort. Immár második éve, hogy a gyerektáborral egyidőben kerül rá sor. Ez több szempontból előnyös: amikor szükséges volt, a nagyobbak be tudtak segíteni a kisebbek rendezésébe, ami a szervezők munkáját is könnyebbé tette. A programok természetesen különböztek, más-más bibliai történet köré szerveződtek, amelyeket Székely Szabolcs lelkipásztossal beszélhettek meg a fiatalok. Ezeken a programokon a résztvevőknek kötelező volt a jelenlét, de ez nekik nem jelentett gondot. A bibliaórákon kívül rengeteg érdekes és új programot biztosítottunk a fiataloknak. Kirándultunk, sportvetélkedőkben mértük össze erőnket, akadályversenyen vettünk részt,

és egész napos túlélőpróbát kellett teljesíteniük a fiataloknak. Ez az öt nap pont elég volt arra, hogy a fiatalok összeszokjanak, megismerjék egymást, és örömmel értesültünk arról, hogy mennyire jól telt nekik a tábor. Ez abból is látszik, hogy az ificsoportunk új tagokkal bővült, akik azóta is rendszeresen járnak ifire. Örömmel mondható el a belvárosi ifiről,

hogy nem csak egy egyszerű ifi vagyunk, hanem baráti társaság, és ezért mindent együtt tervezünk és végzünk, ami megkönnyíti a dolgunkat a táborokban is, mivel szívesen dolgozunk együtt, és könnyen közreműködünk egymással. Minden fiataalt és kátéórát várunk az ifi programjaira, s a 2015-ös táborba!

■ **Ádám Gábor**

A 2014-es év jelentősebb gyülekezeti eseményei

- **Január 12.:** egyházközségi közgyűlés, lelkipásztori jelentés.
- **Január 13.:** a kolozsvári lelkipásztorok bibliaórája
- **Január 14.:** a kolozsvári gondnokok bibliaórája
- **Január 19–26.:** egyetemes imahét. Vendégeink voltak: dr. Visky S. Béla (Protestáns Teológiai Intézet), Somfalvi Edit (Protestáns Teológiai Intézet), Mon-da Tímea (Kolozsvár–Alsóváros), Sikó Piroska (Kolozs), Soós Zsuzsanna (Kolozsvár–Bulgáriatelep), Bóné Katalin (Kolozsvár–Kerekdomb), Rácz Mária (Kolozsvár–Belvárosi Unitárius Egyházközség), Gáll Sándor (Igazgatótanács).
- **Február 17–22.:** Berekfürdői konferencia a Budapest–Kálvin téri testvérgyülekezettel.
- **Február 19.:** A Farkas utcai templom átadása a felújítási munkálatok kivitelezőjének.
- **Március 9., böjtfő vasárnapja:** első alkalommal tartjuk az istentiszteletet a Kolozsvári Református Kollégium Dísztermében.
- **Április 12.:** konfirmációi kikérdezés.
- **Április 13.:** konfirmációi fogadalomtétel.
- **Június 30 – július 4.:** vakációs bibliahét.
- **Július 7–11.:** gyermekek és fiatalok tábora Sinfalván.
- **Október 25.:** Nyílt nap a Farkas utcai templom építőtelepén. Egész napos rendezvény előadásokkal és az építőtelep meglátogatásával.
- **November 22.:** a Kolozsvári Ifisek Színjátszó Találkozója, amelyen gyülekezetünk fiataljai a *Légy jó mindhalálig* című zenés darabbal elnyerték a közönségsdíjat.
- **December 14.:** Presbiterválasztó közgyűlés.

Fényképek templomunk felújítási munkálatairól

2014-ben házassági esküt tettek

1. Ferencz Zsolt unit. és Tamás Kinga ref.	9. Varga Levente ref. és Burkhardt Tünde ref.
2. Babos Előd Lajos ref. és Fodor Mónika r. kat.	10. Balázs Tibor ref. és Szabó Izabella ref.
3. Kozma Hunor István ref.
és Vajas Dorottya Hilda ref.	11. Debreczeni Gergely ref.
és Bántó Noémi Tímea baptista
4. Szabó Zoltán ref. és Vajas Linda Sarolta r. kat.	12. Gergely Péter ref. és Nagy Erzsébet ref.
5. Menegotti Zoltán r. kat. és Varró Imola Éva ref.	13. Bányai Miklós Zoltán ref. és KallosJuliánna ref.
6. Tóth Csaba ref. és Kocsis Andrea ort.	14. Nagy István Zoltán ref. és Zsoldos Eszter ref.
7. Raţ Lóránd r. kat. és Diószegi Tímea Orsolya ref.	Isten áldása legyen fiatal testvéreink megkötött házassági szövetségén!
8. Fodor Zoltán Zsolt ref. és Váradi Orsolya ref.	

2014-ben a keresztség sákramentumában részesültek

1. Anna Petra (Horváth Csaba és Antal Ivett)	16. Róbert (Ballok Gellért és Pastor Melinda)
2. Hanna (Molnár Attila és Tóth Tünde)	17. Bence (Fodor Márton és Juhos Ibolya)
3. Ráhel (Manhertz Szilárd és Hodrea Tímea Ágnes)	18. Abigél (Gombár Árpád és Gál Andrea)
4. Bence (Kiss Zoltán és Gáspár Melinda)	19. Attila (Gáspár Lajos László és Győr Emőke)
5. Szabolcs (Kozán István György és Nedelka Ildikó Ibolya)	20. Róbert Hunor (Gergely Péter és Nagy Erzsébet)
6. Nándor (Ferenczi Mihály Bogdán és Dénes Hajnalka Delinke)	21. Attila Benjámín (Kereszturi Zsolt és Varga Hajnalka)
7. Mátyás Ferenc (Shearer Trevor Elijah és Péter Enikő)	22. Boglárka (Urák István és Lőrincz Judit Berta)
8. Dániel (Kiss-Lőrincz Géza és Lőrincz Ágnes)	23. Nimród Zoárd (Sólyom Nándor Csaba és Balázs Júlia Erzsébet)
9. Dóra (Kovács Péter és Kálmán Réka)	24. Csilla Dóra (Sebestyén Ádám Szabolcs és Kelemen Judith)
10. Szidónia (Fazakas Attila és Sterner Réka)	25. Emma (Fosto István és Korábián Krisztina)
11. Norbert Adrian (Pintea Vasile Adrian és Kun-Gazda Erzsébet)	26. Előd Arnold (Jánosi Előd Csongor és Balázs Katalin)
12. Andrea Nóra (Killyéni András Péter és Silai Katalin Anikó)	27. Johanna (Man Gyula Thomas és Kató Zsuzsanna)
13. Orsolya (Székely András és Bálint Ágnes)	28. Lilly (Man Gyula Thomas és Kató Zsuzsanna)
14. Dorka (Peti Lehel és Sebestyén Emese Enikő)	Istennek adunk hálát a megszületett kicsinyekért, s tőle kérünk erőt a családoknak, hogy a keresztelekor tett fogadalmukat teljesíthessék.
15. Petra (Portik Zoltán Attila és Bíró Andrea Gyöngyvér)	

2014-ben konfirmációi fogadalmat tettek

1. Ádám Péter	7. Fodor Péter	14. Páll Ildikó Helga
2. Ambrus-Gyurka Zsófia	8. Győri Zsófia Margit	15. Pethő Noémi Emese
3. Bács Tímea	9. Horváth Henrietta Renáta	16. Simon Eszter Nóra
4. Bajkó Péter	10. Juhos Enikő Tünde	17. Simon Lorand Alexandru
5. Borodi Arthur Dániel	11. Maksay Csaba Zsolt	18. Vincze Kinga Boglárka
6. Fodor Levente	12. Marha Andrea Ibolya	19. Rácz Levente (felnőtt)
	13. Marha Norbert István	

2014-ben elhunytak

1. Manaszesz Árpád 52. évében
2. özv. Fülöp Árpádné Szabó Ilona 80. évében
3. özv. Kulcsárné Köntös Magdolna 99. évében
4. Kovács Imre 79. évében
5. Ágoston József 84. évében
6. Deák Ilona 83. évében
7. Pop Stefanné Ignác Ilona 87. évében
8. Kövesdi Ferenc 86. évében
9. Mezei Mária 54. évében
10. Bíró László 70. évében
11. Jenei Ferenc 59. évében
12. özv. Furdek Mátyásné Marschalkó Irén 85. évében
13. György-Kőműves Júlia Éva 56. évében
14. Hosszú Gusztáv 64. évében
15. Székely János 58. évében
16. Markos Andrásné Kemény Ilona 97. évében
17. özv. Vincze Ferdinándné Mező Ilona 76. évében
18. özv. Lupulescu Teodor Filipné Linzmayer Éva 83. évében
19. Tóth Jutka Erzsébet 46. évében
20. Szőke István 64. évében
21. Csiszér Zoltánné Gaskó Ilona 63. évében
22. Jurás János Dezső 56. évében
23. Bakos István 74. évében
24. özv. Szaniszló Istvánné Gulácsi Piroska 99. évében
25. Martonos András 83. évében
26. özv. Vincze Györgyné Fekete Erzsébet 86. évében
27. Sajgó János 82. évében
28. özv. Kun Albertné Bencze Aranka 81. évében
29. Graaf Anna-Mária 77. évében
30. özv. Kovács Istvánné Ehry Katalin 87. évében
31. Lőrinczi István 71. évében
32. Pollák Mihály 68. évében
33. özv. StreinTudorné Tőkés Vilma 83. évében
34. dr. Dénes Ibolya 92. évében
35. Szabó József 79. évében
36. Szatmári József 78. évében
37. Kovács Lajos 61. évében
38. Kilin Miklós 81. évében
39. özv. Palotás István 78. évében
40. Győri József 63. évében
41. Tőkés Tibor 80. évében
42. Balla Edith 59. évében
43. Balogh Gyula Zoltán 84. évében
44. Kálai Margit 86. évében
45. özv. Dóczy József 74. évében
46. Cserei István 84. évében
47. Gyalai Korpos András 72. évében
48. özv. Bihari Györgyné Albert Ilona 95. évében
49. özv. Vilcsek Károly Vencelné Kis Terézia 88. évében
50. Kun István 49. évében
51. özv. Bessenyei Zoltánné Dobai Katalin 94. évében
52. Varga János 85. évében
53. özv. Bende Józsefné Köntös Emma 74. évében
54. özv. Bányai Sándorné Csorba Zsuzsa 91. évében

Értesítés

Tájékoztatjuk gyülekezetünk tagjait, hogy egyházi szabályaink szerint minden nagykorú gyülekezeti tagnak részt kell vállalni a gyülekezet életének és a szolgálatoknak a fenntartásában. Kivételt azok a fiatalok képeznek, akik 18 éves koruk után még főiskolába vagy egyetemre járnak. Nekik tanulmányaik (alapképzésben) befejezése után kell vállalniuk az anyagi közteherviselést.

Az Erdélyi Református Egyházkerület által meghatározott egyházfenntartói járulék összege szemé-

lyenként az évi jövedelem 1%-a (pl. 1000 lejes havi fizetés esetén évi 120 lej). Nyugdíjasok és nehéz anyagi helyzetben levők esetén ez az összeg 2015-től minimum 75 lej.

A járulékot részletekben is be lehet fizetni. Külön köszönettel tartozunk azoknak, akik erről a kötelezettségükről nem feledkeznek meg, s így is hozzájárulnak a gyülekezetben levő sokféle szolgálat biztosításához, az egyházközségben levő anyagi terhek közös hordozásához.

ÜNNEPI ISTENTISZTELEK

Farkas utcai templom

Szenteste: du. 5: karácsonyi ünnepély

Karácsony I. napja:

- reggel 9: Fazekas Zsolt (úrvacsoraosztás)
- de. 11: Dávid István (úrvacsoraosztás)
- du. 6: Székely Szabolcs (úrvacsoraosztás)

Karácsony II. napja:

- de. 10: Dávid Lajos
- du. 6: Székely Szabolcs

Karácsony III. napja:

- de. 10: Fazekas Zsolt
- du. 6: Székely Szabolcs

December 31.: óévi istentisztelet du. 6: Dávid István

Január 1.: újévi istentisztelet de. 10: Székely Szabolcs

Györgyfalvi úti templom

Karácsony I. napja:

- de. 10: Székely Szabolcs (úrvacsoraosztás)

Karácsony II. napja:

- de. 10: Fazekas Zsolt

Karácsony III. napja:

- de. 10: Székely Szabolcs

Január 1.: újévi istentisztelet de. 10: dr. Juhász Tamás

Szent Kamill-otthon

Karácsony I. napja:

- déli 12 (úrvacsoraosztás)

IMAHÉT • A KRISZTUS-HÍVŐK EGYSÉGÉÉRT

2015. január 18–25.

Jézus így szólt hozzá: „Adj innom!”

Jn 4,7.

1. nap:

KÖZHÍRRÉ TÉTEL

Samárián kellett pedig átmennie Jn 4,4

2. nap:

BEVÁDOLÁS I

Jézus az úttól elfáradva leült a forrásnál Jn 4,6

3. nap:

BEVÁDOLÁS II

„Nincs férjem” Jn 4,17

4. nap:

LEMONDÁS

Az asszony pedig otthagyta korsóját Jn 4,28

5. nap:

KINYILATKOZTATÁS

Merítőedényed sincs, a kút is mély Jn 4,11

6. nap:

BIZONYSÁG

Jézus így válaszolt neki: „Aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert örök életre buzgó víz forrásává lesz benne.” Jn 4,14

7. nap:

BIZONYSÁG

„Adj innom” Jn 4,7

8. nap:

TANÚSÁGTÉTEL

Sokan hittek benne az asszony szava miatt Jn 4,39